

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากแนวคิดในการศึกษา เรื่อง ตำรวจกับผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น โดยผู้วิจัยใช้กรณีศึกษาในเขตจังหวัดนนทบุรีนั้นเนื่องจากจังหวัดนนทบุรีมีลักษณะทางโครงสร้างเป็นแบบกึ่งเมือง กึ่งชนบท ลักษณะการเคลื่อนไหวทางสังคมพบได้ว่าประชากรของจังหวัดนนทบุรี เข้ามาทำงานทำในเขตกรุงเทพมหานครแต่ส่วนใหญ่ก็ยังพำนักอยู่ในจังหวัดนนทบุรีนั้น ลักษณะการขยายตัวทางเศรษฐกิจค่อนข้างเป็นไปอย่างรวดเร็ว จึงเป็นเหตุให้เกิดผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นขึ้นมา ทั้งนี้เพื่อเป็นการควบคุมสังคมตามกระบวนการทางสังคมลักษณะหนึ่ง ประเด็นนี้จึงเป็นจุดสนใจที่นำไปสู่การศึกษาในเรื่องดังกล่าว ซึ่งเมื่อกกล่าวถึงกระบวนการทางสังคมในลักษณะการปกครองมักพบได้ว่าตำรวจเป็นผู้มีอำนาจในการใช้กฎหมายเพื่อควบคุมสังคมให้อยู่ในภาวะปกติสุข แต่ในขณะเดียวกันกลุ่มคนซึ่งเป็นผู้นำชุมชนหรือผู้นำท้องถิ่นซึ่งมีอิทธิพลอยู่เดิม ต่างพยายามเข้าหาตำรวจเพื่อที่จะใช้อำนาจทางราชการไปในทางประโยชน์ของตน การปะทะสังสรรค์ (interaction) ระหว่างสองกลุ่มจึงเป็นไปอย่างค่อนข้างมีแบบแผน หรือรูปแบบที่รู้จักกัน คือต่างมีการพึ่งพาอาศัยกันตามผลของการศึกษาที่ได้ แม้ว่าในบางกรณีมีการใช้อิทธิพลค่อนข้างรุนแรงก็ตาม จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจึงนำไปสู่การตั้งสมมุติฐานในเชิงความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานของตำรวจกับกลุ่มผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นว่า ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่นมีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับผู้ที่มีอิทธิพลในท้องถิ่น และผลของการศึกษาที่ได้ก็มีความสอดคล้องกับสมมุติฐานอย่างชัดเจน

จากผลของการศึกษาที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มข้าราชการตำรวจฝ่ายสืบสวนปราบปราม กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้นำท้องถิ่นในเขตจังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับกรณีการเข้าไปมีส่วนร่วมระหว่างกันในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยกลุ่มผู้นำท้องถิ่นค่อนข้างเป็นกลุ่มที่มีบทบาทในท้องถิ่นในการช่วยเหลือการปฏิบัติภารกิจของตำรวจฝ่ายสืบสวนปราบปราม ซึ่งทั้งสองกลุ่มจึงมีภารกิจที่จะต้องประสานงานกันอย่างเห็นได้ชัด แม้ว่าบทบาทของตำรวจฝ่ายสืบสวนปราบปรามจะมีบทบาทในด้านอำนาจหน้าที่โดยตรงก็ตาม สำหรับทางด้านผู้นำท้องถิ่นซึ่งเป็นตัวแปรที่จะเข้ามาช่วยเสริมเรื่องข้อมูล เบาะแส ก็มีความสำคัญและ

เหลือในภารกิจของตำรวจได้ไม่น้อย ดูรายละเอียดของความคิดเห็นจากการศึกษาที่ได้ในตารางที่ 16 และ 17

อย่างไรก็ตามแม้ว่าทางฝ่ายตำรวจ และด้านผู้นำท้องถิ่นต่างมีความเห็นตรงกันว่าบทบาทของผู้นำท้องถิ่นสามารถช่วยเหลือกิจกรรมของตำรวจฝ่ายสืบสวนปราบปรามได้ ซึ่งทางฝ่ายผู้นำท้องถิ่นมีความเชื่อมั่นและความภาคภูมิใจต่อการได้ช่วยเหลืองานของตำรวจ ในขณะที่ทางตำรวจค่อนข้างมีความหนักใจต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้นำท้องถิ่น ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์

“...เรื่องแบบนี้มันเป็นเรื่องที่ถูกปิดไม่ออก คือเป็นเรื่องหนักอก แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้...พวกเขาช่วยเราได้ก็จริงในบางส่วน....”¹

“...ผู้นำท้องถิ่นมีส่วนช่วยตำรวจได้ก็จริง แต่ก็ทำให้ตำรวจหนักใจไม่น้อยเหมือนกัน....”²

เหตุที่ทางกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตำรวจกล่าวลักษณะนี้เนื่องมาจากในเบื้องต้นมักมีการใช้อิทธิพลในรูปแบบการโน้มน้าว การชักจูง ทำให้ตำรวจเกิดความรู้สึกที่อึดอัด แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นเรื่องที่ไม่สามารถจะบอกโดยตรงได้ เพราะลักษณะการประสานงานเป็นแบบมีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน เช่น

“...ตำรวจกับชุมชนเป็นเรื่องที่แยกกันไม่ออก คือต่างต้องพึ่งพากัน มันเลยกลายเป็นประเพณีครับว่าต่างช่วยเหลือกัน....”³

เห็นได้ว่าความหนักใจของตำรวจมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างกันและพัฒนาไปเป็นรูปแบบเชิงระบบที่ผู้นำท้องถิ่นต้องมีข้อเสนอหรือการแลกเปลี่ยนโดยใช้อิทธิพลซึ่งอิทธิพลในที่นี้ไม่ใช่อิทธิพลในรูปแบบของการบังคับ ช่มชู้ แต่เป็นลักษณะของการทำให้เกิดความเกรงใจต่อกัน วิธีการใช้อิทธิพลของกลุ่มผู้นำท้องถิ่นซึ่ง จากการวิเคราะห์โดยทฤษฎีแล้วพบว่าเป็นการใช้รูปแบบอิทธิพลที่เป็นแบบการชักชวน (persuasion) อันได้แก่ การคาดหวัง ข้อเสนอ การให้

¹ สัมภาษณ์ นายตำรวจ ง, อ้างแล้ว

² สัมภาษณ์ นายตำรวจ ข, อ้างแล้ว

³ สัมภาษณ์ นายตำรวจ ง, อ้างแล้ว

ข่าวสารข้อมูล และการโฆษณาชวนเชื่อ ส่วนอีกรูปแบบหนึ่งของการใช้อิทธิพล คือการใช้การกดดัน (pressure) ซึ่งวิธีนี้กลุ่มผู้นำท้องถิ่นมักไม่มีการนำมาใช้กับตำรวจ ทั้งนี้เนื่องมาจากตำรวจมีอำนาจหน้าที่ (authority) และศักดิ์ศรีเป็นเหตุให้การใช้อิทธิพลเป็นไปอย่างไม่คุกคาม

แต่ถึงกระนั้นก็ตาม กล่าวได้ว่ายังมีการใช้อิทธิพลในรูปของการชักชวน ซึ่งเป็นวิธีการที่นุ่มนวล และสร้างความหนักใจให้กับตำรวจแบบพูดไม่ออก และตำรวจก็ต้องให้ความยินยอมอย่างเสียมใจไม่ได้ ซึ่งหากพิจารณาแบบผิวเผินแล้วสถานการณ์ค่อนข้างไม่สร้างความตึงเครียดต่อตำรวจ ผู้ปฏิบัติมากนัก แต่ในแวดวงลึก ๆ แล้วเป็นที่รู้กันและก็ต้องปฏิบัติกันไปตามคำขอโดยปริยาย ซึ่งผลของคำขอที่มาโดย 2 รูปแบบ อันได้แก่ ผู้นำท้องถิ่นนั้นมาขอโดยตรงกับตำรวจนั้น กับอีกวิธีหนึ่งคือขอผ่านมายังนายตำรวจซึ่งก็แล้วแต่ระดับ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับประเภทของสิ่งที่จะมีการขอให้กระทำ⁴ ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์ เช่น

“...เขาจะต้องมาพึ่งตำรวจ เช่น ไบสิ่งนี้ก็มีเยอะ...ทางตำรวจเราก็เห็นว่าเคยพึ่งพาให้ความช่วยเหลือกัน เกรงใจกัน...ก็อนุโลมช่วยกันไป ซึ่งเขาก็บอกว่ามีคนรู้จักกันเอามาให้เราช่วยหน่อย...”⁵

ดังนั้นในทางทฤษฎีความเกรงใจ ความลำบากใจหรือความอึดอัดใจที่ทำให้ตำรวจไม่กล้าที่จะปฏิเสธคำขอของกลุ่มผู้นำท้องถิ่นในเรื่องต่าง ๆ ที่มาขอให้ตำรวจใช้อำนาจหน้าที่ของตน กระทำให้และทางฝ่ายตำรวจก็ต้องยินยอมตามคำขอนั้น ถือได้ว่าในหลักของความรู้สึกจะดูเหมือนว่าทางตำรวจไม่รู้สีกกดดันหรือถูกข่มขู่เนื่องจากผู้ใช้อิทธิพลนั้นใช้ในลักษณะทางอิทธิพลในเชิงชักชวนแบบนุ่มนวล อย่างไรก็ตามจากการสัมภาษณ์ตำรวจเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว พบว่าทางตำรวจไม่ถือว่าตนตกอยู่ภายใต้อิทธิพลแต่เป็นลักษณะของการพึ่งพากัน ในเชิงความสัมพันธ์สนมคุ้นเคย และยึดถือความบ่อยครั้งเป็นตัวชี้วัดภาวะทางอิทธิพลนั้น ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์ เช่น

⁴ การขอให้กระทำในที่นี้หมายถึงการขอให้ใช้อำนาจหน้าที่ของตำรวจปฏิบัติต่อกลุ่มหรือพรรคพวกของตนในเชิงอิทธิพล เช่น การขอบัตรอนุญาตขับขี่ยานพาหนะที่ถูกตำรวจยึด ฯลฯ เป็นต้น

⁵ สัมภาษณ์ นายตำรวจ ค, อ่างแล้ว

“.....จริง ๆ แล้วต้องย้อนไปถามพวกเรากันว่าเราอนุญาตให้เขาในทุกเรื่อง หรือบ่อย หรือเปล่า ซึ่งถ้าเรายอมพวกเขาทุกเรื่อง นี่แหละผมถือว่าเราตกอยู่ในอิทธิพล.....”⁶

ดังนั้นในความรู้สึกของตำรวจยังมีความรู้สึกที่ว่าทางตำรวจยังเป็นผู้ที่มีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่ได้ตกอยู่ในเครื่องมือของกลุ่มผู้นำท้องถิ่นเสมอไป ความรู้สึกที่ว่าถูกอิทธิพลระดับท้องถิ่นคุกคามจึงไม่เกิดขึ้นในเชิงประจักษ์ เพราะเนื่องมาจากการที่ความหมายของคำว่าอิทธิพลจะเป็นไปในแนวทางการบังคับข่มขู่ ถึงอย่างไรก็ตามในทางทฤษฎีดังได้กล่าวไว้แล้วว่า ประเภทหรือลักษณะของการใช้อิทธิพลนอกเหนือไปจากการข่มขู่หรือบังคับแล้ว การชักชวน การเสนอข้อแลกเปลี่ยน หรือแม้แต่การโฆษณาชวนเชื่อก็เป็นรูปแบบหนึ่งของการใช้อิทธิพล ดังความคิดเห็นของตำรวจนายหนึ่งต่อกรณีดังกล่าว ดังนี้

“....เขาไม่ได้ข่มขู่เรานะครับ แต่เขามานิม ๆ ในทางตรงข้ามพวกเขาช่วยเราได้มาก.....”⁷

ซึ่งลักษณะของการใช้อิทธิพลลักษณะนี้ไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งหรือกดดันมากนัก ซึ่งกรณีลักษณะนี้อาจเป็นไปได้ว่า ทั้งฝ่ายตำรวจเองและกลุ่มผู้นำท้องถิ่นต่างรู้สึกที่ตำรวจไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพล และในกลุ่มผู้นำท้องถิ่นนั้นก็ทำให้สัมภาษณ์ว่าตนไม่มีอิทธิพลแต่อย่างใด นั่นแสดงให้เห็นว่าลักษณะการประสานงานระหว่างกันเป็นลักษณะของการพึ่งพาร่วมมือ แต่สำหรับทางด้านตำรวจแม้จะบอกว่าไม่ได้ตกอยู่ภายใต้อิทธิพล แต่ความลำบากใจ อึดอัดใจในบางเรื่องต่อพฤติกรรมและคำขอของกลุ่มผู้นำท้องถิ่น ซึ่งทางตำรวจต้องยินยอมตามคำขอนั้น เข้าลักษณะทางทฤษฎีของการถูกบังคับด้วยอิทธิพล ซึ่งทั้งนี้ตำรวจอาจมองข้ามรูปแบบอันเป็นชั้นเชิงของกลุ่มผู้นำท้องถิ่นเหล่านั้นก็เป็นได้ เนื่องจากโดยหลักการของการที่ผู้นำเหล่านั้นมาร้องขอให้ตำรวจกระทำในบางสิ่งบางอย่างให้กับตนหรือกลุ่มของตนย่อมมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน และกระทำไปเพื่อผลประโยชน์แห่งตน

⁶ สัมภาษณ์ นายตำรวจ ช, อ่างแล้ว

⁷ สัมภาษณ์ นายตำรวจ ช, อ่างแล้ว

อันเป็นลักษณะหนึ่งของการสร้างอิทธิพล บารมี ทั้งนี้เนื่องจากพฤติกรรมหรือการกระทำนั้นมักมีการใช้อำนาจหน้าที่ของตำรวจเป็นส่วนผลักดันดำเนินการ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ในท้องที่ของเขตจังหวัดนนทบุรีต่อกรณีของการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องที่ระหว่างตำรวจฝ่ายสืบสวนปราบปราม กับกลุ่มผู้นำท้องถิ่นนั้น มีการใช้อิทธิพลจากกลุ่มผู้นำท้องถิ่นอยู่เบื้องหลัง แต่ลักษณะของการใช้อิทธิพลจะเป็นในลักษณะของการชักชวน การเสนอข้อแลกเปลี่ยน ด้านข่าวสารข้อมูลเป็นส่วนใหญ่ ทางฝ่ายตำรวจยินยอมตามคำขอของกลุ่มผู้นำท้องถิ่น เนื่องจากมีการตีความอิทธิพลไปในเชิงบังคับ ช่มชู้ แต่เพียงอย่างเดียว ทำให้ความรู้สึกกดดันว่าตนตกอยู่ใต้อิทธิพลจึงไม่มี สำหรับกลุ่มผู้นำท้องถิ่นก็กล่าวหาว่าไม่ได้ใช้อิทธิพลแต่อย่างใด แต่ปฏิบัติกันไปตามแบบการพึ่งพา ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างยอมรับว่าเป็นลักษณะ “น้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า” ดังนั้นความรู้สึกของการถูกบังคับช่มชู้จึงไม่ใช่ปัญหาใหญ่อันจะนำไปสู่ความขัดแย้ง แต่ผลของการศึกษานี้เป็นข้อคิดเตือนใจสำหรับตำรวจได้ว่า การถูกบังคับด้วยอิทธิพล หรือภาพลักษณ์ของผู้มีอิทธิพลไม่จำเป็นที่บุคคลนั้นต้องเป็นผู้ที่มีอำนาจในการบังคับช่มชู้เสมอไป การใช้อิทธิพลแบบนี้มีนัยสำคัญที่ได้อีกถือว่าการใช้อิทธิพลลักษณะหนึ่ง ตามแนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ต่อการศึกษา ซึ่งทางตำรวจควรมีการรับรู้และมองลักษณะของอิทธิพลในอีกด้านหนึ่งด้วย เพื่อเกียรติและศักดิ์ศรีของข้าราชการตำรวจไทยทั้งในวันนี้และวันข้างหน้า

อย่างไรก็ตามลักษณะทางอิทธิพลที่ปรากฏในสังคมไทยเราไม่ได้เป็นเพียงลักษณะในเชิงลบแต่เพียงอย่างเดียว บทบาทของผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นสามารถให้ความช่วยเหลือในภารกิจของตำรวจ รวมไปถึงการสาธารณกุศลต่าง ๆ ในสังคมไว้อย่างกว้างขวาง อาทิ สมาคมต่าง ๆ ทางด้านการกุศล กลุ่มในชุมชนที่ดำเนินกิจกรรมทางสังคม เช่น กลุ่มต่อต้านยาเสพติด ชมรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน หรือกลุ่มมวลชนสัมพันธ์อื่น ๆ ฯลฯ ข้อดีของกลุ่มเหล่านี้สามารถช่วยเหลือสังคมและภารกิจของตำรวจได้เป็นอย่างดี ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ทางกรมตำรวจยังได้มีนโยบายในการตอบสนองกลุ่มมวลชนสัมพันธ์ในชุมชน โดยการจัดตั้งตำรวจชุมชนขึ้นในท้องถิ่นเพื่อสร้างโอกาสในการมีส่วนร่วมทางภารกิจเพื่อความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่นนั้น ๆ ระหว่างตำรวจกับกลุ่มอิทธิพลท้องถิ่นตรงประเด็นนี้กล่าวได้ว่าเป็นนโยบายที่ดึงเอาจุดเด่นทางอิทธิพลของท้องถิ่นมาเป็นโอกาสในการกระบวนการทำงานและเป็นการลดความรู้สึกหรือสภาวะอันเป็นวิกฤตจากกลุ่มอิทธิพลในท้องถิ่นให้น้อยลง เมื่อเป็นเช่นนี้ภาพลักษณ์ของกลุ่มอิทธิพลในท้องถิ่นที่ถูกมองไปในทิศทางไม่สร้างสรรค์ก็จะ

ลดน้อยลงหากภาครัฐมีนโยบายในการบริหารจัดการโดยนำกิจกรรมมวลชนสัมพันธ์ซึ่งเป็นกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์เข้ามาสู่ชุมชน อันเป็นกิจกรรมในลักษณะการบำเพ็ญประโยชน์วิธีการนี้กล่าวได้ว่าสามารถลดความรู้สึกอับเหง้ามาจากอิทธิพลตามนัยของ Lasswell ที่ว่า ผู้ที่สามารถได้มากที่สุดในเรื่องที่ต้องการคือผู้มีอิทธิพล⁸ นั้นหมายถึงการทำให้กลุ่มอิทธิพลรู้จักการให้แบบการบำเพ็ญประโยชน์โดยไม่หวังผลตอบแทน หรืออาจจะได้ก็แต่ความภาคภูมิใจในผลแห่งการทำประโยชน์นั้น มิฉะนั้นแล้วมวลชนซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์น้อยสุด (ตามนัยของ Lasswell) จะเป็นกลุ่มที่ได้รับความกดดันจากสังคมมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากเกิดการเปรียบเทียบทางสังคมระหว่างกลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์มาก (กลุ่มอิทธิพล) กับกลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์น้อย (มวลชน หรือประชาชน) อันจะเป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งทางสังคมตามมาในที่สุด

ดังนั้นการมองลักษณะทางอิทธิพลจึงเป็นไปได้ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ แม้ว่าผลการศึกษาที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะพบว่า กลุ่มผู้นำท้องถิ่น หรือกลุ่มผู้มีอิทธิพลมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติภารกิจของตำรวจในการรักษาความสงบเรียบร้อยอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ กล่าวคือ กลุ่มอิทธิพลสามารถช่วยเหลือในงานของตำรวจ (ฝ่ายสืบสวนปราบปราม) ได้เป็นอย่างดี แต่ในขณะเดียวกันผลของการศึกษาที่ได้จากการอธิบายลักษณะของกลุ่มอิทธิพลในท้องถิ่นส่งผลให้ข้าราชการตำรวจมีความรู้สึกหนักใจต่อกลุ่มเหล่านั้น อันเนื่องมาจากกลุ่มอิทธิพลต้องการใช้อำนาจจากตำรวจเพื่อใช้ในการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน จึงดูเหมือนว่ากลุ่มอิทธิพลในท้องถิ่นกับตำรวจนั้นเป็นเสมือนดาบสองคม แต่ถึงกระนั้นในส่วนตัวของกลุ่มอิทธิพลที่มีผลต่อสังคมในเชิงบวกหรือการสร้างสรรค์นั้นก็ยังมีมาก หากมีการดึงเอาส่วนดีของกลุ่มอิทธิพลเข้ามาร่วมงานในชุมชนให้มากก็จะเป็นกลวิธีที่สร้างความสำเร็จให้กับงานของกรมตำรวจและสังคมได้เป็นอย่างดี

⁸ Harold D. Lasswell, Politics : Who Get What, When, How?. p. 14. อ้างใน เรื่องเดียวกัน. หน้า 56.

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัย เรื่องตำรวจกับผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นการศึกษาไปที่การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการตำรวจฝ่ายสืบสวนปราบปรามกับกลุ่มผู้นำท้องถิ่น หรือผู้มีอิทธิพล เพื่อศึกษาผลของการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานร่วมกัน แม้ว่าผลที่ได้จากการศึกษาข้าราชการตำรวจยอมรับว่ากลุ่มอิทธิพลสามารถให้ความช่วยเหลือในภารกิจของตำรวจได้ แต่ในขณะเดียวกันตำรวจก็มองกลุ่มอิทธิพลนั้นในทางลบอยู่ไม่น้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะการทำงานที่เผชิญอยู่ แม้ว่าเป็นที่ทราบกันดีว่าอิทธิพลสามารถใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมได้ ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาอิทธิพลในแง่มุมอื่น ๆ ที่สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติอย่างเจาะลึก โดยอาจทำการศึกษาทั้งกลุ่มประชากรที่เป็นข้าราชการตำรวจในทุกสังกัด และขยายวงกว้างไปสู่พื้นที่ระดับภาคหรือประเทศเพื่อศึกษาเชิงมหภาค (macro) ในเรื่องของอิทธิพลที่มีต่อกระบวนการทำงานของตำรวจและการสร้างสรรค์ทางสังคม อันจะเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้กลวิธีในการบริหารจัดการกลุ่มอิทธิพลท้องถิ่นให้ใช้อิทธิพลในเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด